

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Ненадовић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Дамир Муминовић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и иселења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 405/2021 од 08.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 405/2021 од 08.07.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 405/2021 од 08.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 405/2021 од 08.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу, Судска јединица Сокобања П 227/2020 од 13.10.2020. године, у ставовима првом и другом изреке, којима је усвојен тужбени захтев, утврђено да је ништав Уговор о коришћењу старе куће у ... у улици ... број ..., оверен пред Општинским судом у Сокобањи дана 12.10.2015. године Ов бр. .../..., закључен између ГГ, као даваоца куће на коришћење и тужених, као прималаца куће на коришћење и обавезани тужени да се са свим лицима и стварима иселе из наведене непокретности, постојеће на кат.парц. ... КО ... . Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што су обавезани тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 68.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404.

Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом одредби материјалног права из Закона о облигационим односима и Закона о основама својинско-правних односа, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, утврђена је ништавост Уговора о коришћењу непокретности без накнаде, са правом доживотног плодуживања, закљученог између мајке тужиље ГГ, као даваоца куће на коришћење и тужених, као прималаца куће на коришћење, из разлога што је мајка тужиље, која је располагала правом коришћења непокретности (уговором који превазилази оквир редовног управљања) у време сачињавања спорног уговора била сувласник са 1/3 идеалног дела непокретности, а уговор је сачинила без сагласности тужиље и осталих сувласника. Како је утврђењем ништавости наведеног првог посла отпао правни основ по ком тужени држе непокретност која је предмет уговора, то су тужени обавезани да се са свим лицима и стварима иселе из предметне непокретности.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени нису уз ревизију доставили правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.05.2017. године, у којој је као вредност предмета наведен износ од 10.000,00 динара. Првостепена пресуда донета је 13.10.2020. године, а другостепена пресуда донета је 08.07.2021. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија тужених није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић